

תפ"ח 23755/10/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

16 יולי 2017

תפ"ח 23755-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני: כבוד הսגנית נשיא, השופטת אסתר הלמן, אב"ד

כבוד השופטת יפעת שטרית

כבוד השופט סאאב דבור

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

nocchim:

מטעם המאשימה - עו"ד אוֹהֶד כהן

מטעם הנאשם - עו"ד נג'מה הייב, מטעם הסגנoria ציבורית.

הנאשם - בעצמו בלויז הורי

החלטה וגמר דין ללא הרשותה

השופט סאאב דבור

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. הנאשם, קטין ליד 1999, הודה במסגרת הסדר טיעון, בעבודות כתוב אישום מתוקן ובUberot Shiochto לו שם ונקבע כי ביצע עבירות שעוניין: **מעשה סדום בנסיבות אינוס**, עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן, עבירה של **טרדה מינית**, עבירה לפי סעיף 3(א)(5) + 5 לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח 1988 + סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א - 1981.
2. מעבודות כתוב האישום עולה, כי מ.ש. הינה קטינה ילידת 2001 (להלן: "**המתלוננת**"), שהייתה תלמידה בכיתה ז' בבית ספר חטיבת ביניים בכרם הסמור לבית הספר בו למד הנאשם בכיתה י'.
3. ביום 14.09.28, בסמור לאחר השעה 18:00, שעה מדיקת אינה ידועה למאשימה, במקום מבודד, בפרק שעשויים בעיר בצפון, נישק הנאשם את המתלוננת בפייה והחדיר איבר מינו אל פיה, במהלך המעשים המיניים צילם הנאשם את המעשים באמצעות מכשיר טלפון נייד שהיה ברשותו (להלן: "**הנייד**").
4. בתאריך 14.10.03, בשעות הערב, שעה מדיקת אינה ידועה למאשימה, הציג הנאשם באמצעות הנייד את הסרטון אשר מתעד את האקט המיני בין הנאשם לבין מ.ש. לא.א., קטין ליד 1999.

5. במעשי המתוארים לעיל, ביצע הנאשם במטלוננת, שהינה קטינה מתחת לגיל 14, מעשה סדום וכן, פרסם סרטון המתמקד במיניותה, בנסיבות העוללות להשפילה ולבזותה, מבלי שניתנה הסכמתה לפירסום.

הסדר טיעון

6. בדין מיום 15.03.18, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון אליו הגיעו, מכווחו חזר בו הנאשם מכפирתו, הודה בעבודות כתוב האישום המתוקן (אשר הוגש וסומן כא/1), נקבע, כי הנאשם ביצע את המעשים המזוהים לו וניתנה הוראה על קבלת תסקير מטעם שירות המבחן, אשר יבחן, בין היתר, אפשרות שילובו של הנאשם בהליך טיפול.
7. בהתאם, המשך הדיון נדחה, לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם וכן לצורך טיעונים לעונש. מאז, הדיון נדחה מפעם לפעם על מנת לקבל תסקיר משלים אודוט הנאשם. כן, הזמן תסקיר נפגע עבירה.

פסקיריו שירות המבחן

8. בעניינו של הנאשם הוגש מספר תסקירים, שאין כאן המקום לצלול אל עמוקיהם ולשטווח את התוכן שלהם. יודגש, כי מאז הופנה הנאשם לשירות המבחן לראשונה ועד היום, עברה תקופה של שנתיים וארבעה חודשים.

9. בתסוקיר הראשון מיום 18.06.15, התייחס שירות המבחן רקע המשפטי של הנאשם ולנסיבות האישיות. כעולה מהتسוקיר, ענין לנו בנאם נעדר עבר פלילי אשר ביצע את העבירות מושא כתוב האישום כאן, באותו יום ב-15. בהתייחסתו לעברות, הוא הודה בביצוען ולצד זאת, התקשה לקחת אחריות מלאה והשליך מידה מסוימת של אחריות על הקורבן. כן, הנאשם תחכרת והתחיב להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

ה הנאשם הינו תלמיד בית ספר ודוחה על תפקוד תקין במסגרת בית הספר ועל נער עם מוטיבציה גבוהה ללימודים ובעל הישגים לימודיים וציונים טובים.

עוד דוח, כי הקטין וגם הוריו שיתפו פעולה עם שירות המבחן והbijעו נכונות להמשך שיתוף פעולה בכל מתווה טיפול שיטceu להם. להתרשותה של השירות המבחן, ההורים מגיסים באופן מלא לצורך טיפול בבןך של אורך הקשר עימם, הם לימדו, כי ניתן לסמוך עליהם. הם אף הביעו מוכנות למלא אחר כל דרישת שעשויה לסייע לנאם ולשפר את מצבו ו/או להניא אותו ממעורבות בביצוע עבירות חוזרות בעתיד.

בבחינת גורמי הסיכון, המדובר בנאם/נער נעדר עבר פלילי, בעל יכולת קוגניטיבית תקינה, תפקוד תקין במסגרת בית הספר, הביע חרטה, בן למשפחה תומכת ומודעת במצבו, כאשר המשפחה רואה בשירות המבחן כתובת להיעzoות ועזרה. יתרה מזו, הנאשם משדר מוטיבציה לבחירה בדרך חיים נורמטיבית, וזאת בשל העבודה שההילך המשפטי שuber עד כה, השפיע עליו וגרם לו לרתקיעה. כאמור בגוף הتسוקיר, הנאשם הביע מוטיבציה להשתתף בתוכנית טיפולית. כמו כן, ציינה העבודה כי הוא עומד בתנאי השחרור ללא הפרות כלשהן.

לצד זאת, בבחינת גורמי הסיכון, אין להטעם מכך שענין לנו בעבירותimin מין חמורות, כאשר אצל הנאשם קיימת הבנה מוטעית באשר לעמדתה ורגשותיה של קורבן העבירה. כן, הנאשם הפגין קושי בנווגע ללקיחת אחריות מלאה על הפגיעה שהסביר לקורבן העבירה ואף הייתה מידת נטיה בהשלכת האחריות על הקורבן. לצד זאת, יש להוסיף את הרקע המשפטי המורכב של הנאשם, זאת על אף התמונה החיובית אותה ביקשו הורים להציג.

במסגרת תסוקיר זה, העריך שירות המבחן, כי הנאשם זוקק להתרבות טיפולית באמצעותה יחשוף להשלכות של מעשייו וכן, ילמד לשולט בעצמו ובධפיו תוך לקיחת אחריות על התנהלותו תוך גילוי אמפטיה כנה לקורבן העבירה. הנאשם הביע הסכמה ונכונות להמשך טיפול במסגרת קבועה. הורים

עצמם גלו נוכנות לפسوוע בכל מסלול אפשרי כדי להבטיח את שיקומו של בנים. או כך, הומלץ על דחיתת הדיון למספר חודשים.

10. בתסaurus השני אשר הוגש מיום 16.09.15, דוח, כי, במקביל לשיחות הפרטניות, המשיך הנאשם בקבלת טיפול במסגרת קבוצתית של נערם פוגעים מינית. הנאשם הגיע לכל הפגישות, השתתף בהן באופן פעיל, ושיתף פעולה כראוי עם המנהלים והנערים האחרים הנוטלים חלק בקבוצת.

עוד עולה מהדוחים, כי הנאשם למד להכיר יותר בכך שהוא אחראי על מעשה העבירה שביצע וכי הוא זה שנושא באחריות על התנהגו. עם זאת, הוא עדין מתקשה בחשיפה, מאופק ומגלה זהירות בולטת בדבריו. על רקע זה, מנהלי הקבוצה הביעו את עמדתם לפיה - מוקדם לבוא בהמלצתה סופית ביחס לנאים. לשם ניקיון הדעת אצין, כי, בהתאם לאותו תסaurus (יום 16.9.15), גם במסגרת השיחות הפרטניות, התקשה הנאשם להגיע לרמה של אימון וחשיפה עצמית אשר מאפשר לו לעבור תהליך טיפולי ממשמעות.

משכך, שוב, ביקש שירות המבחן ארכה להגשת תסaurus נוספים תוך העמדת הנאשם בתקופת השגחה זמנית של שירות המבחן.

11. בתסaurus השלישי מיום 16.01.16, ציון, כי הנאשם ממשיר לשיתף פעולה עם שירות המבחן, מגיע לשיחות פרטניות וגם לפגישות הטיפוליות בקבוצת. הוא ממשיר לימודי בבית הספר וממשיר לשוחות בחלופה מעצר.

התסaurus התייחס לכך שה הנאשם מורחק מביתו מזה כולה וחודשיים בתנאים מגבלים. הנאשם והוריו הביעו קושי באשר להמשיך להיות הנאשם מחוץ לביתו וביקשו לאפשר לו לשוב לנסיבות הטבעית. שירות המבחן המליץ על שינוי מקום מעצר הבית כך זהה יועתק לבית הוריו, תחת השגחתם. עוד, הומלץ על דחיתת הדיון לעוד מספר חודשים לצורך בדיקת תפקודו של הנאשם בתוך סביבתו הטבעית, זאת לצד העמדתו בצו השגחה זמנית של שירות המבחן.

12. בתסaurus הרביעי מיום 29.02.16 וכן גם בתסaurus החמישי מיום 16.07.16, ציינה התנהלות חיובית אודות הנאשם, בין אם זו בנוגע לשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן הן במסגרת הטיפול הפרטני והן הטיפול הקבוצתי, והישגיו הלימודיים בבית הספר ובין אם ביחס לשיתוף הפעולה מצד ההורים.

לאור נתילת האחריות מצד הנאשם, לצד המוטיבציה הטיפולית שמסדרים הקtin והוריו, התסaurus החמישי כלל המלצה באשר לסיום ההליך המשפטי בדרכי טיפול, וזאת על ידי העמדת הנאשם בצו מבחן למישר חצי שנה, חתימה על התchieבות כספית גבוהה, לצד חיוב בפיצוי לזכות נפגעת העבירה. שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם בביצוע מעשי העבירה וזאת בהתחשב בಗלו בזמן ביצוע העבירה, בתהליך הטיפולו אותו עבר עד כה וממשיר לעבור, בהישגיו החיוביים במסגרת הלימודים

ובתכניותיו לעתיד.

13. על רקע מכלול הנתונים כפי שהונחו על שולחנו של בית המשפט כאן, ובהינתן כברת הדרך הטיפולית אותה עבר הנאשם, ועל מנת להתחקoot אחר התמדתו במסגרת הטיפוליתomidat hiratmotu halir haTipoli, ניתנה הוראה על דחית המשך הדיון לצורך קבלת تسוקיר משלים ונוסף אשר יקבע על מידת היראתםו של הנאשם להליך הטיפול.

14. בתסוקיר שהוגש ביום 14.12.16 ניכר, כי חלה נסיגה בתפקידו של הנאשם/הקטין. שירות המבחן ביקש דחיה נוספת לבדיקה סיבת הנסיגה. בתסוקיר מיום 10.01.17, דווח כי במהלך החודשים האחרונים הפגלו אצל הנאשם התנהגויות חריגות במסגרת בית הספר כגון; אי-ציות להוראות המוסגרת, דבר בקורסונטציה מינית מול שאר התלמידים ואף התקבלו גם דווחים משתני גערות, כי הנאשם הטריד אותו מינית. הנאשם אף הושעה פעמיים במסגרת בית הספר.

שירות המבחן סבר אז, כי התנהגותו זו של הנאשם מטילה ספק באשר לשיכוי הצלחת הטיפול שעבר עד כה ובאשר למידת הפנמת הליך שהופק תולדת להליך שמתנהל נגדו, דבר שמביא את רמת הסיכון הנש��ת ממנו. יתר על כן, שירות המבחן ציין, כי התנהגותו זו של הנאשם מעידה על היותו גער מניפולטיבי.

על שום נסיגה זו, שירות המבחן פגש את הנאשם, ערך עמו הליך של שיקוף ואף עימת אותו עם התנהגותו. סופה של יום, הנאשם התחייב לחשוב את עולמו הפנימי ולפנות לטיפול פסיכולוגי. לאור הצהרת הנאשם/הקטין, והתחייבות אביו להגביר את הפיקוח על בנו, הוסכם בדבר החזרת הנאשם להשלמת ההליך הטיפולי בו החל.

להערכת גורמי הטיפול, הנאשם זוקק להמשך התערבות טיפולית סמכותית במסגרת הטיפול הקבוצתי לצורך עבודה יותר עמוקה בנוגע לחבר הקויים בין מחשבה, רגש והתנהגות, זהה טעויות חשיבה וחברור להנהגות פוגעת, גילוי אמפתיה לקורבן, יכולת לחשב מהמקומ של الآخر וזהה מ对照检查 סיכון בעtid.

מכאן, שוב, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת לצורך הגשת תסוקיר משלים.

15. בתסוקיר המסכם מיום 20.04.17, דווח על שיפור בתפקידו של הנאשם, כך שבבבבו של יום, לאור לקיחת האחריות והתהליך הטיפולי הארוך והמשמעותי אותו עבר הנאשם, ועל רקע צרכי בהיותו זוקק להמשך קשר טיפול, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבנן לתקופה של שישה חודשים במהלךם, ימשיך הנאשם את הקשר הטיפולי במסגרת טיפול פרטני וטיפול קבוצתי.

באשר לסוגיית הרשעה; לצד חומרת העבירה, הנאשם עבר הליך טיפול ממושך ומשמעותי שסייע לו

לגלות אמפתיה כנה כלפי הקורבן, להביע חרטה, להבין את המניעים להתנהגותו הפגעת, לצד מוטיבציה גבוהה להשתקם, ורצון להמשיך את לימודיו האקדמיים. מכאן, המליך שירות המבחן שלא להרשים את הנאשם, תוך התחשבות בಗלו בזמן ביצוע העבירה, בהליך הטיפול ש עבר וממשיך לעבור, בהישגיו הלימודיים ובתכניותיו לעתיד. לצד זאת, הומלץ על העמדתו במבחן לתקופה של חצי שנה, חתימה על עربות גבוהה להימנע מביצוע עבירות בעתיד, פיצוי לקורבן העבירה וכן, לחיבו ביצוע 100 שעות התנדבות למען הקהילה.

16. לקרהת הדיון אשר נקבע ליום 22.06.17 הוגש דיווח נוסף של שירות המבחן, דיווח מיום 12.06.17. מןנו עולה, כי הנאשם הגיע למפגשים כסדרם ושיתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול. שירות המבחן חזר על המלצתו הקודמת.

تسkieר נגעת העבירה

17. מתסיקר נגעת העבירה עולה, כי נגעת העבירה מתפקיד מבחן מעשית, מבקרת בבית הספר, לומדת והישגה מצינינם. לאור החלטתה של הנערה/קורבן-הUBEIRA לשתף חלקית במידע המצוי באמצעותה ולאור החלטת משפחתה להדיחק את האירועים, קשה היה לאמוד את השלכות הפגעה עליה באופן ממשי ויוטר מפורט.

עם חשיפת הפגעה, המשפחה נאלצה להתמודד עם נושאים לא פשוטים הקשורים לכבוד המשפחה, כאשר שמורות רבות ריחפו מסביב ל蹶ה מושא כתוב האישום כאן. ניכר, כי המשפחה הגבילה את חירותה ותנוונותה של נגעת העבירה.

המשפחה רואה בעשיית הצדק על ידי המערכת המשפטית נדבר ממשמעות לשיקומה של הנגעת והמערכת המשפחתית כולה, גם ברמה הרגשית וגם ברמה החברתית - תרבותית - קהילתית.

טייעוני הצדדים לעונש

18. במסגרת הבאת ראיות לעונש, ביקשה ב"כ הנאשם להעיד את הורי הנאשם עדין אופי. תחילת העידה אמו של הנאשם. זו בעדותה, ביקשה סליחה והתנצלה גם בפני משפחת הקטינה (המתلونת) על אשר איירע. לדידה, הנאשם למד את הלקח מהאירועים בהם היה מעורב. גם היא ובעלה למדו מהאירוע העומד בסיס ההליך כאן, שיתפו פעולה עם שירות המבחן ואף נטו חלק בקבוצת טיפול והדבר הביא לשינוי משמעותם שהתחולל אצל הנאשם בכל תחומי חייו. האם ביקשה התחשבות בית המשפט בעתיד של הבן שלה ובכוננותו ללמידה.

גם אביו של הנאשם העיד בפנינו. האב הביע סלידה מהמעשים בהם היה מעורב בנו ולדידו, הוא עשה טעות. יחד עם זאת, הוא למד לחת. עוד הוסיף, כי המשפחה השתלבה בקבוצה טיפולית ושם נחשפו לביעות הקיימות המצריכות טיפול והוא בכר כדי לסייע בידי הנאשם ולהביא לשינוי לטובה בתנהלותו.

טייעוני המאשימה

.19. המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב, אלה סומנו עת/1. במסגרת טיעוניה, התיחסה תחילתה לעונישתם של קטינים ולכך, כי עת מדובר בקטינים אין תחוללה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. יחד עם זאת, רוח תיקון זה, מרחפת גם מעל עונישת קטינים.

לשיטת המאשימה, אמן יש לשים דגש על היבט השיקומי. אולם, משקלו של היבט זה משתנה בהתאם לנسبות המקירה העומד על הפרק. במקרה דנן, לאור חומרת העבירות, העונישה תחמיר את מטרותיה העיקריות ככל שהשיקול היחיד שיעמוד נגד עני בית המשפט הוא השיקול של השיקום, בהתעלם משיקולים אחרים של הרתעה וगמול.

המאשימה הדגישה, כי קטינות אינה יוצרת חסינות ובמקרים מתאימים, כגון דא, גברים השיקולים של הגנה על הציבור והרתעת הרבים על שיקול שיקום הנאשם ונסיבות האינדיידואליות.

לצד השמירה על אינטרסים של הנאשם, אל לנו להתעלם מנפגעי העבירה אשר האינטרסים שלהם קודמים וגוברים על האינטרס השיקומי של הנאשם, עליהם מחויבים אנו כחברה להגן. חלק מהותי בתהליכי השיקומי-טיפול של קורבנות העבירה, הוא השבת תחושת הצדקה.>Zנחת עניינים של קורבנות העבירה והדגשת קטינותו של הנאשם, אינה עשויה צדק עם הקורבן ופוגעת באמון הציבור המבקש לראות, כי מדיניות עונישה מ חמירה מושמת ואני מחייבת את הצורך בהרתעת הרבים.

המאשימה התיחסה לשיל התסקרים אשר הוגש בעניינו של הנאשם ולגלו בזמן ביצוע העבירה. כמו כן, היא התיחסה לתסקרי נפגעת העבירה.

.20. לדידי המאשימה, לאור חלוף הזמן והעדר הייציבות בתנהלות הנאשם, חרף התקופה הממושכת בהליך הטיפולי, אין מקום לקבל את המלצה השירות המבחן בנוגע לאי הרשותה. השינוי והרגรสיה שחלו, בשלבי מסוימים, בעניינו של הנאשם מדאגים ומצדיקים הצבת תמורה אזהרה ברור בדמות הרשותה שהיא בה לחדר את חומרת העבירות שבוצעו על ידו ואת הנזק שגרם לקורבן העבירה בעצם הפצת הסרטון.

.21. המאשימה חזרה והדגישה את הקווים המנחהים לגבי עונישתם של קטינים. כן, הדגישה את הצורך בשימת דגש על השיקול השיקומי; אך לצד זאת, אין להתעלם משיקולים של הרתעה וגמול. המאשימה אף

יחסה משקל לගלו של הקטין בזמן ביצוע העבירה בציינה, כי אין דומה דינו של קטין על סף הבגירות לדינו של קטין צער יותר. לצד זאת, הפantha לאמר בתסקרים ולעובדה, כי גם לאחרונה שב הנאשם והטריד מינית צעירה אחרת והتبטה בהתבטאות מיניות שהביאו להשעיתו פעמיים מבית הספר, עובדה שיש בה להציבע, כי הлик הטיפול הממושך לא הביא לשינוי מהותי אצל הנאשם.

.22. נוכח חומרת העבירות, נסיבות ביצוען והשלכותיהן על קורבן העבירה, עטרה המאשימה להרשעת הנאשם. גם השיקול של הפגיעה בעתידו של הנאשם כאשר הביע רצונו להמשין לימודיים אקדמיים, אין בו כדי להטוט את כפ לאי הרשעה.

.23. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הדגישה המאשימה את חומרת המעשים במיוחד כאשר מדובר בקורבנות קטינים וחסרי ישע שלא די שבוצעו בהם עבירות מין, אלא שמדובר העבירה חושפים את דבר הפגיעה בהם, ברבים.

בעבירות מהסוג האמור, יש לתת את הבכורה לחומרת המעשים המגולמת אף בעונש הקבוע בצד העבירה ובנזק שנגרם לקורבן.

ה הנאשם פגע בערכיהם חברתיים רבים שהיינם כבודה של המטלוננט, האוטונומיה על גופה, זכותה לפרטיות ושםה הטוב. הפגיעה באלה הייתה ברף הגבווה. הנאשם ניצל לרעה את האמון שרחשה המטלוננט בו ופגע בפרטיותה על ידי הצגת הסרטון לאחר, דבר שהביא לחשיפת המעשים וגרימת נזק בל ישוער למטלוננט.

.24. לשם מגור תופעה מכוערת זו של פגעה בפרטיות באמצעות טלפונים ורשתות חברתיות, תופעה שהולכת ומתרבה בחברתנו, ראוי שבית המשפט יירתם למלחמה זו.

.25. בסופה של יום, עטרה המאשימה להרשיע את הנאשם ולהשיט עליו עונש של מאסר קצר שיכל וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן ופייצוי.

טייעוני ב"כ הנאשם

.26. הסניגוריית המלמדת טענה לעונש בפניינו ובמה שרש הגישה טיעונים בכתב (ענ/1). פסיקה אשר הוגשה מטעמה סומנה ענ/2. בטיעוניה לעונש, עטרה הסניגוריית המלמדת לאמץ את המלצה שירות המבחן, להימנע מהרשעה ולנקוט בדרכי שיקום על פני דרכי ענישה. זאת בהתחשב בכברת הדרך אותה עבר הנאשם לאורך ההליך הפלילי.

27. הסניגורית ביקשה לצין, כי התלונה במשטרת בגין האירוע נשוא כתוב אישום זה נולדה לאחר שהנאשם היה קורבן לאלימות וחטיפה ואף הותקף על ידי בני משפחתו של המתלוננת ננקמה על מעשיו. בעקבות החטיפה הוגשה תלונה במשטרת מטעם אימו של הנאשם ורק לאחר מכן הורי המתלוננת הגיעו תלונה נגד הנאשם. עוד ביקשה ההגנה לצין, כי שתי המשפחות עשו סולחה במסגרת הסרטון שעמד בבסיס ההליך כאן הושמד. יש לצין, כי הסכם הסולחה, לא כלל פיצוי כספי.
28. הסניגורית חידדה את משך התקופות בהן שהה הנאשם במעצר ו/או בתנאים מגבילים. [...]
29. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען, כי בין הנאשם למטלוננת היה קשר עובה למקרה נשוא כתוב האישום. קשר זה התבטא בשיחות בעלות אופי מיני, בין היתר דרך הפיסבוק. הנאשם והטלוננת קבעו להיפגש ביום האירוע והגיעו למקום ביצוע העבירה, כל אחד באופן עצמאי ומרצונו החופשי.
30. הסניגורית הדגישה, בין היתר, את גילו של הנאשם בזמן ביצוע העבירה (יהי בן 15.5 שנים), את עברו הנקי ואת העובדה, כי מאז המקרה ועד היום הוא נמצא בתנאים מגבילים. ההליך הפלילי עצמו הוביל לשינוי טוטאלי בחיוו של הנאשם בכל הרבדים; הוא הורחק מהמסגרת הלימודית ושולב במסגרת אחרת, הוא הורחק מביתו ומהסביבה הטבעית המוכרת לו לתקופה ממושכת כך, שההליך הפלילי והשלכותיו היו עבورو גורם מרתקע ומציב גבולות.
31. עוד, הסניגורית הפנתה לאמור בתפקידו שירות המבחן וציינה לשבח את השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי ואת השינוי החיוויי שחל בתפקודו, כמו גם את שיתוף הפעולה מצד הוריו ומוכנותם לקיום אחר כל דרישת של הגורמים הרלבנטיים, על מנת לסייע לבנים ולתמוך בו לאורך ההליך.
32. בבוא בית המשפט לאזן בין שיקולי השיקום לבין שיקולי העונישה של קטין, עליו ליתן משקל רב לגילו של הקטין, לסיכוי שיקומו ולנטיבוויות האישיות. הסניגורית הפנתה לשורה של פסקין דין ביקשה למדנו אודות גישת בתי המשפט וסוגיות עניותם של קטינים גם עת מדובר בביצוע של עבירות חמורות.
- עוד, הפנתה לשורה של פסקין דין בהם העומדו לדין קטינים בגין עבירות מין אשר בוצעו בקטינים אחרים, כאשר במסגרתם, ראה בית המשפט לנכון להעדיף דרכי טיפול על פני דרכי עונישה, לאור ההליך הטיפולי אותו עברו הקטינים.
33. באשר לתפקיד נגעת העבירה; לדידה, לא ניתן לדלות מהtaskir פרטיים ברורים אודות הנזק הנפשי הקונקרטי של הקורבן.
34. באשר לרכיב הפסיכו, ביקשה ההגנה התחשבה בית המשפט במצבם הכלכלי של ההורים שכן, מדובר

במשפחה שאינה אמידה במילוי.

.35 הנאשם עצמו אמר את דבריו בפנינו. הוא התנצל וביקש סליחה מנגעתת העבירה וממשפחתה, הודה, כי עשה טעות חמורה ולטענתו, כiom, לאחר הליך טיפול ארוך אותו עבר, הוא למד מהטעות שעשה והבטיח לשנות את דרכיו. בקשר ללימודים, שיתף, כי בכוונתו ללמידה רפואי בחו"ל.

דין ומסקנות

.36 הנאשם ביצע את העבירות בהיותו קטין, בן 15 שנים ומספר חדשניים. משכך, חוק הנער (שיפיטה, עונשה ודרכי טיפול), התשל"א - 1971, חל בעניינו. ראה בהקשר זה הוראות סעיף 40טו' לחוק העונשין, הקובע:

"(א) על עונשת קטין יחולו הוראות חוק הנער (שיפיטה, עונשה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

(ב) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קطن (א), בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות ובשים קולים המנחים בעונשה המנוים בסימן זה, תוך התאמתם לעונשת הקטין, ככל שסביר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה"

.37 בעונשיהם של קטינים, השיקול המנחה הוא השיקול השיקומי. יחד עם זאת, שיקול זה אינו בוגדר שיקול בלבד ולצדיו יש ליתן משקל הולם גם לשיקולי ההרתקעה והגמול, בהתחשב בנסיבות העבירה.

יפה סיכם זאת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ' פלוני (20.11.13), כך:

"בבאו לגורר את דיןו של קטין שהורשע בפליליים בכלל,"
מקנה בית המשפט משקל יתר לניסיונו האישיות של הקטין ולסיכוןיו להשתקם. מדיניות זו מושתת על שלושה טעמי עיקריים:
האחד, גילו הצער של הקטין, הגורם לכך שהתנהגותו העברירנית
עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת
המעשים והשלכותיהם; שנית, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי
כליה קשים ומהיחשפות לדפוסי התנהגות עברירנית בבית הסוהר
שעלולה להיטמע בקטינים ולפגוע בסיכוייהם להשתקם; ושלישית,
השאיפה לשיקם קטינים שחיהם בתחילה דרכם לפני שתוחמץ
ההזדמנות לכך (ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם ב公报]
פסקה 9 (8.3.2009)). עם זאת, יש לזכור כי קטינות אינה מהוות
מגן או מקנה חסינות מפני עונשה פלילתית, ולצד משקל היתר שניית

לנסיבות האינדיבידואליות ולשיוקלי השיקום, יש להקנות משקל הולם גם לשיקולי הרתעה והגמול בהתחשב בנסיבות העבירה (ע"פ 1004/2006 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (9.8.2006)).

בالم shr, באותו פסק דין, נקבעו השיקולים אוטם על בית המשפט לשקל בבואה לגורר את דינו של קטין:

".... נקבע בפסקתנו כי גזרת עונשו של קטין מצריכה איזון בין השיקולים הבאים שחלקם קשורים זה בזה: (א) חומרת העבירה ונסיבותיה; (ב) גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה - ככל שהקטין צער יותר, כך יטה בית המשפט להעדיין הפעלה של אמצעים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים; (ג) הבעת חרטה כנה ונטילת אחריות למשעים מהו שיקול לקולה; (ד) סיכון השיקום - בהקשר זה מוקנה משקל ניכר לתהליכי השיקום שהקטין עבר עד לשלב גזרת העונש כפי שהוא עולה מעדותם של הגורמים הטיפוליים והמקצועיים כעולה בתסקירות השירות המבחן; (ה) עברו הפלילי של הקטין - עבר פלילי הוא שיקול לחומרה והיעדרו הוא שיקול לקולה (ע"פ 49/09 הנ"ל, בפסקה 13)."

ראה גם ע"פ 5678/14 מדינת ישראל נ' פלוני (15.05.15), שם חזר בית המשפט והזכיר את אוטם שיקולים המשמשים את בתי המשפט בבואם לגורר את דינו של קטין.

כאמור, גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה הינו אחד השיקולים אוטם על בית המשפט לבחון בבואה להגעה לתוכאה הנכונה, בנסיבות העניין. אין דינו של קטין בן 15 שנים ומספר חודשים (גילו של הנאשם כאן), כדי של הנאשם קרוב לגיל הבגרות. ככל שהנאשם צער יותר, הנטייה להעדיין הפעלתם של שיקולים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים גבוהה יותר. ראה, לדוגמה, ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני (08.03.09), סעיף 5 שם:

"כל שהנאשם צער יותר, כך תגבר נטייתו של בית המשפט להפעיל בענינו אמצעים שיקומיים תחת אמצעים עונשיים, וזאת מתוך התפיסה כי ככל שגיל העבריין צער יותר כך יש ליתן משקל רב יותר לסיכון השיקום [ע"פ 4524/04 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם ב公报], 9.6.2005)]."

בעניינו, עת ביצע את העבירות, הנאשם היה בן 15 שנים ומספר חודשים. גם כיום הוא קטין. מכאן, שיקול הגיל מטה את הCPF לטובת שיקום הנאשם. כפי שלא אחת נפסק, "...כאשר מדובר בנאים שהם קטינים, פעמים רבות אין הכרתם ותודעתם מפותחות ובשלות די הצורן. בנסיבות, אין האדם מבחין בהכרח בין טוב לרע על פי אותן אמות מידת המשמשות בני אדם בגירים. גם

כאשר עבר הקטין את גיל האחוריות פלילתית, הרי שהגילו הצעיר עשוי להצביע על חוסר בשלות אישית וחוסר יכולת להבין לעומקם של דברים את משמעותה הפלייתית ותוצאותיו. חוסר שלות מהוות שיקול לקלוא בעונишتم של קטינים" (ע"פ 10715/05 פלוני נ' מדינת ישראל (04.09.07).

לא נעלם מעניי הכלל לפיו, קטינות אינה בבחינת חסינות מפני עונישה ראויה. הדברים אמורים במיוחד עת מדובר למי שביצע עבירות חמורות. לא ניתן להתעלם מחשיבות העבירות העומדות בסיס כתוב האישום כאן. גם עת מדובר בקטינים, קיים צורך בנקיטת דרכי עונישה הולמות ומרתייעות נגד מבצעיה של עבירה חמורה. עבירות מעין אלו פוגעות עמוקה בגופו ובנפשו של הקורבן הקטין ומוטירה אותה עם צלקות עמוקות. כפי פסיקתו של בית המשפט העליון, פגעה מעין זו לא בנכקל תימחה על ידי חלוף הזמן ואף תותיר אצל הקורבן פצעים שאין להם מזור. מכאן, הצורך בעונישה הולמת אשר תבע את סלידתה של החברה כלפי העומד אחורי מעשים נפשעים אלה. (ראו לדוגמה ע"פ 7461/05 דודש נ' מדינת ישראל (3.4.2006).

הדברים מקבלים משנה תוקף, נוכח ההשלכות השליליות של מעשי העבירה על קורבן העבירה בשים לב למנהיגי והרגלי החברה והסבירה בה היא חיה. אין ספק, כי הנאשם פגע באופן מוחשי ורב בערכיהם חברתיים רבים שהינם כבודה של המטלוננט, האוטונומיה על גופה, זכותה לפרטיות ושמה הטוב.

חומרת העבירה אינה מסתכמת אף בביצוע מעשה העבירה בלבד. אלא, גם בפרסום שלידה. הנאשם לא רק שביצע את האקט המיני כמיוחס לו, הוא גם ערך צילום ותיעוד של אותו אקט במכשיר הפלפון הניד שלו ואף הגדיל לעשוות עת שיתף אחר בצלום שערן. החשיפה של התמונות אף מגבירה את חומרת העבירה שכן, הנאשם ניצל לרעה את האמון שרחשה לו המטלוננט ופגעה בפרטיותה על ידי הצגת הסרטון לאחר, דבר שהביא לחשיפת המעשים וגרימת נזק רב למטלוננט.

בבוא בית המשפט לגזר את דיןו של הנאשם לעשוות איזון עדין בין שיקולי העונישה השונים. חומרת העבירות מהוות שיקול נכבד. אולם, בהינתן גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, שיקול השיקום מקבל מימד והיקף רחב יותר. משלל התסקרים אשר הונחו על שולחננו, ניתן ללמידה, כי הנאשם עבר תהליכי טיפול רפואי וממושך, שולב בקהילה טיפולית ואף קיבל טיפול פרטני, הוריו שיתפו פעולה עם שירות המבחן, תמכו בبنם הנאשם, סייעו לו, שיתפו פעולה ונרתמו לאותו הליך. אמנם, הליך זה ידע עלויות וירידות, ובתקופה מסוימת, הייתה אף רגرسיה מצד הנאשם כפי שתואר לעיל, זאת לאחר תקופה של מעלה משנה בה היה מצוי במתווה טיפול. רגרסיה זו נבלמה סמן לאחר שהתחילה, כך שלאחריה, השתלב הנאשם מחדש במסגרת הטיפולית, הפנים את הטיעות שעשה ונרתם (יחד עם הוריו ובעזרתם) להליך השיקומי מחדש.

כאמור, הרגرسיה בתפקודו של הנאשם לאחר תקופה של מעלה משנה בה היה נתון במסגרת של הליך הטיפולי, באה כל הנראה על רקע דחיה חברתית קשה, כך שה הנאשם רגריש בודד, חסר כוחות,

דחו וען כן, התחבר לקבוצת שיכות שלילית כדי להרגיש חזק ומוקובל, קבוצה זו השפיעה לרעה על תפקודו בהליך הטיפול והלימודיו.

אכן, התנהגות מעין זו עוררה ואף הבליטה קיומן של חשדות באשר לאמינותו הנאנש וליכולתו באשר להיררכיות והתמדה בהליך הטיפול. כן, נוצר הרושם, כי כל אימת שהחרב של ההליך הפלילי מרחפת מעל ראשו, הוא כן עושה מאמץ לשתק פעלול באופן מלא עם שירות המבחן. יחד עם זאת, המעורבות של שירות המבחן, יחד עם התמיינה של הוריו והמוטיבציה החיה במאש, אלה סייעו בידיו לחזור מיד אל דרך המלך ואף ביתר שאת. מכאן, דומני, כי יהא זה נכון וצדוק להביט על המתווה הטיפולי הכלול אותו עבר הנאנש ממבט מעוף הציפור ולא להתמקדד דווקא בשלב ו/או בנקודה אחת על ציר הטיפול הארוך אותו עבר. מבט שכזה, מנותק לקראת מסקנה, כי עניין לנו בנאנש קטן, אשר עבר כברת דרך טיפולית ואף היה חשוב, כפי הנטען, למעשה אלימות אשר הביאו לחשיפת הפרשיה מושая ההליך כאן. לא זו אף זו, ניכר, כי הנאנש/הקטין זוכה לילוי ותמיינה של שני הוריו, דבר שמביר את סיכון ההצלחה של ההליך הטיפולי. כן, מקום בו הנאנש מבקש להמשיך בהליך הטיפולי שהחל לתמ את אותותו, על רקע צרכיו של הנאנש, יהא זה נכון וראוי לטעמי לאמץ את המלצות שרות המבחן. שילוב בהליך שכזה יביא לתועלת הן לנאנש עצמו והן לחברת כולה.

כאן המקום לציין, כי, בדין מיום 21.06.17 הופיעה בפניו קצינת המבחן. היא צינה, כי בנסיבות האופפות את הנאנש כאן, היא מצאה לנכון להמשיך ולעקוב אחר תפקודו של הנאנש שהמשיך לשתק פעלול. היא הדגישה, כי מדובר בקטין שהוא בר טיפול, מגלה שליטה עצמית, ומידותיו הינה חד פעמיות. לגשת קצינת המבחן, היא מאמין בכוחותיו של הנאנש ובשיתופ הפעולה המלא מצדיו מאז מעצרו ועד היום. היא בקשה עוד לחזק נקודת הזכות הוריו של הנאנש, בציינה כי - ההורים מודיעים לטעויות שלהם, התגשים לצרכי ההליך הטיפולי והשתתפו בקבוצה טיפולית, דבר שהינו נדיר במגזר אליו משתייכים ההורים, קר, כפי דברי קצינת המבחן.

סופה של דבר, הנאנש הביע חרטה הנשמעת כנה ואmittait, הודה בכל אשר יוחס לו, גילה אמפתיה כלפי קרובן העבירה, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול תקופה של לעלה משנתיים, קיבל את תמיכת הוריו וסייעם, הבין את חומרת מעשיו והבטיח, כי מעשים דומים לא ישנו בעtid. הנאנש נעדר עבר פלילי וזוז מעורבותו הראשונה בפלילים אשר בעקבותיה אף ישב במעצר מאוחר סורג ובריח תקופה מסוימת, למפורט לעיל, ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא בגין תקופת מסביבתו הטבעית. תקופה ארוכה לאחר מכן שהה בתנאים מגבלים, תחילת בבית קרוב משפחה ורק בחלווף לעלה משנה חזר לבית הוריו ולסביבתו הטבעית. כל ההליך הזה היהו בעברו גורם מרתק ומציב גבולות. אולם, בהתחלה בלטו קשיים באשר למידת שיתוף הפעולה של הנאנש עם שירות המבחן. אולם, בהמשך, הוא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול. בהמשך, הנסיגה בתפקודו הייתה אך לפרק זמן קצר וחידדה את הצורך הטיפולי של הנאנש ואת חשיבות קיומם של משענת ומתווא טיפולית שכוחם להוביל את הנאנש/הקטין אל עבר חוף מבטחים.

לא אחותא למטרה אם אצין, כי לאורך הקשר של הנאשם עם שירות המבחן, הוא הגיע לפגישות בהופעה חיצונית נאה ומוסדרת, הגיע לכל המפגשים בזמן, ובולט בכך מכובד ומקשיב. לאחר שנוצר אמון בקשר עם שירות המבחן, שיתף הנאשם וכך גם אימו, במשבר החברתי הקשה שעבירה המשפחתיela לאחר הסתבכוו של הנאשם וההתמודדות הקשה שהמשפחה חוותה. הנאשם ואימו שיתפו גם בדוחיה החברתית ממנה סבלו אשר הותירה אותם בודדים בסביבה החברתית/תרבותית בה הם חיים.

44. עינינו הרואות, משך לעלה מושתטים השותפים הנאשם בהליך הטיפולי במסגרת אף השתלבו הוריו אשר תמכו בבנם לאורך כל ההליך. בהינתן גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות וההלך השיקומי הארוך אותו עבר, אשר סייע בידו לגלוות אמפתיה כנה לפני הקורבן, להביע חרטה, להבין את המניעים להתנהגותו הפוגעת, לצד מוטיבציה גבוהה להשתקם, היישגים חיוביים במסגרת הלימודים ותכניותיו לעתיד ורצונו להמשיך את לימודיו האקדמיים, דומני, כי ככל אלה מטילים את הCEF לטובה אימוץ המלצות שירות המבחן והעדפת השיקול השיקומי על פני שיקולים אחרים.

45. כאן המקום לציין, כי מתקיר נזק העבירה לא ניתן לדלות הרבה פרטים באשר למצבה של קורבן העבירה בשל הימנעות מחשיפת פרטים בנוגע למתרלוננט, וחוסר שיתוף פעולה מלא. אולם, ניכר כי פגיעה מעין זו מותירה צלקות נפשיות, חברתיות, קהילתיות שלא ניתן למחוקן ולהעלמן. במקרים כגון דא, הפגיעה בקורבן העבירה הינה תוצאה קורנתית למשעים המיוחסים. הדברים אמרוים במיוחד נוכח המוסכמות החברתיות וה坦הלות החברתית המאפיינות את הסביבה הטבעית בה חייתה קורבן העבירה. עבירות מעין אלו קשות לחשיפה והרבה נזקים אף מעדים שאינם חשופים את פרטי הפרישה או את מידת הנזק שנגרם, וזאת על רקע הסטיגמה החברתית, הנידי והশמונות של מילוי מקיפות התרחשות מעין זו. גם בעניין דנן, החשיפה של הפרישה באה לאחר התפתחות מסוימת כפי המסביר לעיל. נזק עבירה מן הסוג המיכון כאן והוריה חיים תחת מטריה שלעתים מאלצת אותם שלא להבליט את הכאב, העצב והנזק שנגרם להם; במיוחד בחברה ובסביבה שמקיפה את המתרלוננט כאן.

46. "יאמר כבר עתה, כי חומרת העבירות והפגיעה בקורבן העבירה, על רקע גילו הרך עמדנו כנרת לרגלינו. יחד עם זאת, מדובר במעשה עבירה (חמור ככל שהוא) שלא נעשה תוך שימוש בכוח או בכפייה.שוב, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, סבורני, כי, במקרה זה, על רקע נסיבותו של הנאשם, גילו, סיכוי שיקומו, כברת הדרך הטיפולית אותה עבר, צרכיו הטיפולים, התמיכה המשפחתיela לה זוכה שmagbira את סיכוי הצלחת ההליך הטיפולי ועמדת שירות המבחן, יהא זה נכון וצדוק לאמץ את המלצה של גורמי הטיפול.

47. אך לאחרונה, ביום 25.06.17, ניתן פסק דין בע"פ 8717/16 פלוני נ' מדינת ישראל; במסגרתו, קיבל בית המשפט העליון ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי לנורע לפיו - הורשע המערער (ע"פ הודהתו) בביצוע מעשים מגונים והטרדות מיניות באחוותו הקטינה, ונגזרו עליו 6 חודשים עבודה שירות, מסר על תנאי וצו מבנן. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, ביטל את הרשותו של

המערער והורה על דרכי טיפול חלופיות.

בית המשפט העליון היה עיר לחומרת העבירות. אולם, כאמור, כי יש ליתן משקל רב יותר לפוטנציאלי השיקומי של המערער ולמסלול החיווי שuber עד כה. בית המשפט הוסיף וציין: "... **בහינתן כל אלו, לצד החרטה הינה שהביע על מעשיו, הפנמת הפסול שבהתנהגותו, והירთמות משפטתו להליך השיקומי - דומה כי ניצב בפנינו בחור צער שהורשם הוא כי הוא חוזר למוטב...**" (שם סעיף 24 לפסק הדין).

בהמשך, בסעיף 25 לאותו פסק דין, נקבע כי, "... **איןנו סבורים כי קיימים בעניינו של המערער טעמים כבדי משקל**" המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן, אשר סבר כי קיים אופק שיקומי בעניינו של המערער ומスクך יש להורות על דרכי טיפול חלופיות ולהימנע מהרשעה".

דברים אלה, כוחם יפה גם לעניינו; בהינתן כל המובא לעיל, גם בעניינו לא הוצגו טעמים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן.

48. **פסק דין שצורפו מטעם ב"כ הנאשם מצדדים אף הם במסקנה המבכרת את אימוץ המלצה שרות המבחן על פני הרשות הנאשם בדיון.**

לדוגמה, בתיק תפ"ח 64179-09-14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (מיום 1.11.15) (מחוז; חיפה) החליט בית המשפט שלא להרשייע את הנאשם ולבקר את שיקולי השיקום על פני שיקולים אחרים. זאת על אף מעשי החמורים של הנאשם (גער בן 16) שביצע מעשה סדوم בקטין בן 5.

החליטו זו של בית המשפט המחוזי, אושרה על ידי בית המשפט העליון שכן, המדינה הגישה ערעור לבית המשפט העליון והלה, בפסק דין מיום 06.06.16 (ע"פ 8690/15 **מדינת ישראל נ' פלוני**), הוtier את ההחלטה בשאלת אי ההרשעה על כנה; זאת בשל לניטבות הייחודיות של המקרה, תוך שימוש דגש לחסיבות ההליך השיקומי, ולנוכח העובדה שהמשיב והמתלוון משתיכים למסגרת של קהילה שמרנית סגורה. משכך, הוחלט שאין להתערב בהחלטת *ביהם* ש המוחז שבחר להימנע מהרשעת המשיב.

פסק הדין אליו הפנתה המאשימה, ע"פ 16/9813 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.06.17); דין בעניינים של קטינים בעבירות אחרות שעניין שוד בחבורה. פסק דין זה מתיחס לחסיבות המוגברת שיש לייחס לאלמנט השיקום. כן, יש ליתן משנה תוקף להמלצת שירות המבחן, אך שאל לו לבית המשפט לסתות מאותה המלצה כאשר יש בנסיבות אופק שיקומי, אלא מטעמים כבדי משקל (סעיף 5 לפסק הדין). באותו עניין, על אף חומרת העבירה הוחלט, כי היה מקום להעדיף את הפן השיקומי וכך הוחלט בדעת רוב.

המאשימה אמונה בבקשתה לאבחן פסק דין מעניינו, אולם טעמה אינה מקובלם עלי ואני סבור כי קיימים עמוד 15

במקרה שלפניו טעמים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצתה של שירות המבחן.

.49. סיכומו של דבר, לאור המובא לעיל, סבור אני כי בנסיבות העניין מוצדק יהא שלא להרשייע את הנאשם בעבירות המיחסות לו, זאת לנוכח ההליך השיקומי אותו עבר. אשר על כן, אציג לחברותי לאמץ את המלצת שירות המבחן לנוער ולנקוט נגד הנאשם בדרכי טיפול בהתאם לסעיף 26 לחוק הנוער, כדלקמן:

א. צו מבחן לתקופה של **שנה וחצי** (במקום חצי שנה כהמלצת התסוקיר) במסגרת ימייך הנאשם להשתתף בקבוצה לנערים שביצעו עבירות מין במסגרת שירות המבחן לנוער ו/או בכל מסגרת טיפולית כפי דרישת גורמי הטיפול.

הסברת הנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי המבחן והוא הזהר כי אם יפר את התנאים, עלול דיןו להיגזר מחדש.

ב. חתימה על התcheinבות על סך 10,000 ל"ח להימנע מביצוע עבירות מין במשך 3 שנים.

ג. פיצוי למטלוננת בסך 15,000 ל"ח. סכום זה יופקذ בקבוצת בית המשפט עד ולא יותר מיום 15.10.17. המأشימה תמציא לתיק בית המשפט פרטיה חשבון נאמנות של הווי המטלוננת אליו ניתן להעביר את סכום הפיצוי.

ד. הנאשם יבצע 150 שעות (במקום 100 כהמלצת שירות המבחן) התנדבות למען הקהילה.

סaab דברו, שופט

סganit hanisia, השופט אסתר הלמן - אב"ד

מסכימה.

**אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיית
[אב"ד]**

השופטת יפעת שטרית:

מסכימה.

יפעת שיטרית, שופטת

הוחלט אפוא, פה אחד, כמפורט בפסק דין של השופט סאאב דבורה.

העתק יומצא לשירות המבחן לנוער.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב تموز תשע"ז, 16/07/2017 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת יפעת שיטרית, שופטת סאאב דבורה, שופט
ס. נשייא
[אב"ד]